

παιδικός

παιδικός, -η κ. -ιά, -ό, επίθ. [<αρχ. παιδικός], παιδικός. **α.** το αρσ. ως ουσ. **ο παιδικός**, δημόσιο ή ιδιωτικό ίδρυμα με ειδικευμένο προσωπικό στο οποίο οι εργαζόμενες μητέρες αφήνουν την καθημερινή φύλαξη των παιδιών τους προσχολικής ηλικίας με διατροφή και ψυχαγωγία, αλλά ακόμη και νηπίων και βρεφών: «κάθε πρωί αφήνει το παιδί της στον παιδικό κι έπειτα πηγαίνει στη δουλειά της». **β.** το ουδ. ως ουσ. **το παιδικό**, κατάλληλα διαμορφωμένο δωμάτιο για παιδί: «παρήγγειλε μια βιβλιοθήκη για το παιδικό». **γ.** το ουδ. στον πλ. ως ουσ. **τα παιδικά**, (για είδη ένδυσης ή υπόδησης) κατάλληλα για παιδί: «στη γειτονιά μας άνοιξε ένα κατάστημα που πουλάει μόνο παιδικά».

- *απ' τα παιδικά του*, βλ. φρ. *απ' τα παιδικάτα του*, λ. παιδικάτα.

- *βγάζει την παιδική (ενν. αρρώστια)*, (για νήπια) βγάζει στο κορμί του εξανθήματα τα οποία είναι προάγγελος ιλαράς, ανεμοβλογιάς ή ερυθράς: «πήγε άρον άρον το παιδάκι της στη γιατρό, γιατί έχει την εντύπωση πως βγάζει την παιδική».

- *παιδική χαρά*, **α.** κατάλληλα διαμορφωμένος υπαίθριος χώρος στον οποίο μπορούν να παίζουν τα παιδιά: «η παιδική χαρά της περιοχής μας έχει κούνιες, τραμπάλες, τσουλήθρες κι έναν μεγάλο λαβύρινθο». **β.** λέγεται ειρωνικά για εργασιακό χώρο όπου δεν επικρατεί τάξη και ο καθένας κάνει ό,τι θέλει ή προσέρχεται και φεύγει όποια ώρα θέλει: «αυτή δεν είναι επιχείρηση, αλλά παιδική χαρά κι απ' ό,τι βλέπω, δεν το γλιτώνει το λουκέτο». Παρομοίωση με την παιδική χαρά, όπου παίζουν τα μικρά παιδιά.

- *παιδικός σταθμός*, βλ. λ. παιδικός (α).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας